

formar un perfil organolèptic de l'aigua abans i després de ser potabilitzada, consisteix en assignar diferents graus de percepció a diversos indicadors de gust: "gust a terra", "aspre", "gust de sal", "gust de clor", "olor a farmacèutic", etc. D'aquesta manera, i mitjançant un sistema expert, es determinen els possibles causants de l'aparició dels gustos i olors detectats.

L'anàlisi de mostres en laboratori permet confirmar el diagnòstic inicial, pas previ per determinar quin és el tractament més adient i fer-ne una simulació al laboratori. L'última etapa del procés consisteix en fer un tast de l'aigua tractada al laboratori i verificar així l'efectivitat de les millores proposades.

El mal gust que es podia apreciar a l'aigua era causat per la presència de diversos compostos orgànics, de nom complicat, que es produïen en reaccionar els elements presents a l'aigua amb el clor afegit per desinfectar-la. La solució proposada consisteix en eliminar els elements que donen origen als compostos que produeixen els gustos i olors mitjançant l'addició d'oxigen a l'aigua i la filtració a través d'un llit de carbó actiu.

Milliores introduïdes a la planta potabilitzadora

El procés de tractament de l'aigua que es va posar en marxa l'any 1984 consisteix en forçar la precipitació de ferro i manganès amb l'addició d'un producte químic oxidant. Un cop precipitats aquests elements, l'aigua travessa un decantador, on les partícules de més pes queden dipositades a la part inferior; posteriorment, l'aigua era filtrada a través d'un llit de sorra i finalment clorada per a una completa desinfecció. Aquesta línia de tractament clàssica permet la completa eliminació del ferro i manganès, que eren els elements no desitjables que inicialment s'havien detectat.

La primera millora introduïda aquest estiu consisteix en afegir oxigen a l'aigua, justament a la sortida dels pous de captació. S'afavoreixen així les condicions òptimes per a l'eliminació biològica de l'amoníac. D'aquesta manera s'evita que en èpoques en què la concentració d'amoníac és elevada, es formin cloramines en afegir clor a l'aigua.

El canvi més important ha consistit en substituir la sorra dels antics fil-

tres per carbó actiu en gra. L'objectiu d'aquest canvi de material filtrant és que els compostos orgànics presents a l'aigua, quedin retinguts a la superfície del carbó. Es tracta d'un procediment molt efectiu, però que requereix una regeneració periòdica del carbó a mesura que la seva superfície queda impregnada dels compostos que es pretenen eliminar de l'aigua. A partir d'aquest moment, no hi ha perill de formació d'elements organoclorats, causants fins ara de bona part del mal gust de l'aigua.

El Servei Municipal d'Aigües

Poques vegades hi ha ocasió de donar a conèixer les millores introduïdes al Servei d'Aigües. Es tracta d'actuacions que no podem percebre directament, com ara passa amb la millora del gust. Des del Servei Municipal d'Aigües - SAUR, us animem a visitar les instal·lacions del Servei, on podreu constatar que la seva gestió obeeix a criteris de màxima professionalitat i contínua innovació tecnològica.

Servei Municipal d'Aigües - SAUR